

[Bertel Dahlgaard.]

lem i virkeligheden i sin tale er gået ind for en finanspolitik, en økonomisk politik, der forudsætter, at i løbet af de kommende 2 år skal der afskrives over 2 milliarder kroner — det kan ikke nytte, det ærede medlem taler, som om Marshallpengenes afskrivning ingenting betyder, for Marshallpengene rinder endnu i 2 år —, altså en afskrivning på ca. 2 milliarder kroner har det ærede medlem i dag erkendt er det konservative partis politik. Jeg havde ikke troet det muligt.

Nu vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Edvard Sørensen. Det ærede medlems udtalelser gik ud på, at alle Marshallpengene skal anvendes til afskrivning på reguleringskontoen, formentlig ud fra den betragtning, at der endnu er for stor pengerigelighed og for ringe likviditet. I de følgende bemærkninger går det ærede medlem derefter ud fra, at denne afskrivning vil medføre for ringe likviditet her i landet, så nationalbanken f. eks. gennem belåning af obligationer må pumpe nye penge ud. Det ærede medlem må da kunne forstå, at der ikke er nogen logik i den tale. Han erkender jo netop herigennem, at det eventuelt ikke vil være nødvendigt at afskrive det hele beløb. At belåning af obligationer for nationalbanken ikke skulle medføre, at pengeomsætningen forøges med en eneste pengeseddel, som det ærede medlem sagde, går jeg ud fra må være en fortalelse.

Derimod må jeg om et andet punkt sige, at det ærede medlem har ret. Det ærede medlem har gjort mig opmærksom på, at det citat, jeg fremsatte, ikke var citat af Hørup, men derimod af tidligere landbrugsminister Anders Nielsen, og jeg må erkende, det er rigtigt. Når jeg er gået på, hvad det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at det var et citat af Hørup, kan jeg kun undskylde det med, at selve udtalelsen i og for sig er fuldkommen hørupsk, men jeg vil gerne føje til, at der knytter sig til Anders Niensens udtalelse dengang en tragisk begivenhed. Denne udtalelse af Anders Nielsen fremsattes i årene omkring 1906—07, da man forhandlede om den kommunale valgret. Han sagde: „Skel skal slettes, skel skal ikke flyttes“. Men i 1908, da den kommunale valglov blev gennemført af venstre, opretholdt man til dels den privilegerede valgret til amtsrådene. Med andre ord, Anders Nielsen holdt sig ikke til det program, han havde opstillet, han flyttede skellet, men han slettede det ikke. Deraf kan man se, at der allerede i 1908 var gået så lang tid, siden han stod i parti sammen med Hørup, at han demokratisk set delvis var blevet demoraliseret.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Finansministeren foreslår, at vi skal lade vor debat om Østeuropa ligge. Jeg har ikke noget imod det, og så vil jeg håbe, at det ikke vil vare længe, inden det både for folket og for ministeren går op, at kendsgerningen er, at Østeuropa har klaret sig uden Marshallhjælp og alligevel været i stand til at hæve levestandarden for folket.

Ministerens sagde dernæst, at han ikke ville stille ændringsforslag til min dagsorden. Det har jeg heller ikke sat næsen op efter. Jeg tror, det ville være under ministerens værdighed at stille ændringsforslag til en dagsorden, jeg har foreslået.

Medens det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) mente, at mit dagsordensforslag kom for sent, så mente det ærede medlem hr. Funck Jensen, at det kom for tidligt. Det tror jeg også det gjorde, for nu er det ærede medlem nemlig nødt til at tage stilling til spørgsmålet om skattelettelse. Han forsøger at smyge udenom ved at sige: det kan vi tage stilling til, når vi har klaret besparelserne. Ja, men det ærede medlem tager fuldstændig fejl af situationen. Her er ikke spørgsmål om at klare besparelser og om det kommende års skat. Her er tale om indeværende kvartals skat, og om der er muligheder for at fritage de pågældende skatteydere for at betale den skat. Det har i hvert fald store kredse indenfor retsforbundet været enige med kommunisterne om, og jeg skulle tage meget fejl, om ikke det ærede medlem har udtalt sig på linie hermed. I hvert fald gik de beretninger, som deputationerne i fjor vinter kom med, enslydende ud på, at retsforbundet var af samme opfattelse som den, der hævdedes ude fra fagforeningerne og på arbejdspladserne, nemlig at det var muligt at nedsætte skatten med de 50 pct. for indtægter under 5 000 kr., som var foreslået dengang, og med noget mindre for indtægter fra 5 000 til 10 000 kr. Da var pengene tilstede, sagde man fra retsskatspartiet, da var der rigelige midler, man kunne blot lade være at skrive så meget af på reguleringskontoen. I dag er der også penge tilstede. Den højtærede finansminister oplyser i sin tale, at der vil blive et overskud på over 100 mill. kr., og at dette lille forslag kun vil betyde et indtægtstab på 45 mill. kr. Jeg forstår godt, at dagsordenen kom for tidligt for det ærede medlem, men ikke for de vælgere, der har ventet på at få noget ud af, at de har krydset af ved retsforbundet på valgdagen.